

Digte. Alligevel vilde jeg, hvis jeg skulde gaa efter min personlige Følelse, særdeles gerne bevilge ham yderligere Understøttelse af Staten, men ikke paa den Maade, paa hvilken Folkethinget har besluttet det, ikke efter Folkethingets Initiativ, thi den Gang man begyndte at uddele disse „livsvarige Hædersgaver“ — Titelen er noget yngre, den er kun et Par Aar gammel — men Tingen er ældre — blev, efter hvad der er mig sagt, — thi jeg var ikke Medlem af Folkethinget og husker ikke Sammenhængen — Forslag stillet af et Medlem af Folkethinget om at give Chr. Winther, Paludan-Müller, Henrik Hertz og S. C. Andersen en aarlig Dotation af 2,000 Kr. hver. Men Ministeren, som billigede Forslaget, fandt det rigtigere selv at stille det, og det Medlem af Folkethinget, der havde stillet Forslaget, tog det derfor tilbage for sit Vedkommende. Denne Fremgangsmaade tror Udvalget er den eneste, der bør følges. Det erkendes dog, at det maaske har udtalt sig noget for stærkt i sin Betænkning, naar det har yttret, at Ministeren bør alene bestemme Anvendelsen af alle disse Summer, og at Rigsdagen kun bør stemme om Størrelsen af de forskellige Konti. Hvad de livsvarige Hædersgaver angaar, er det vistnok rigtigt, at der ogsaa foregaar Votering i Rigsdagen; men den bør aldrig ske uden efter Ministerens Initiativ, thi Folkethingets Finantsudvalg kan lige saa lidt anerkendes for nogen æsthetisk eller kunstnerisk Øjesteret, som det kan anerkendes for eller bør være et politisk Raadsekretariat (Hør!). Da denne Omstændighed nu fattes, da man har voteret dette i Folkethinget efter dettes eget Initiativ og paa en saadan Maade, at den Vedkommende ikke en Gang er sat ind i Finantsloven med sit Navn, saa at Landstinget ikke kan komme til at votere derom, mener Udvalget, at vi ogsaa paa denne Post bør blive staaende ved vor forrige Beslutning, herstillende i alt Fald til Fremtiden, om der skulde kunne komme en Overenskomst paa dette Gebet. — Den anden Ændring, som Folkethinget har vedtaget, er derimod i Overensstemmelse med den Hensigt, som fandtes i Landstingets Udvalgsbetænkning, nemlig om at forhøje det Tilskud, som ansaas nødvendigt for, at Danmark skulde kunne deltage i Industriudstillingen i Paris i 1878, fra de 25,000 Kr., der var bestemt for Representation af Kunsten alene paa Verdensudstillingen, og om hvilken det oven i Købet var tvivlsomt, om den vilde komme til Anvendelse, fordi man ikke vidste, om den danske Kunst kunde faae Tilladelse til at blive repræsenteret paa Verdensudstillingen i Paris, naar den danske Industri ikke blev det. Mod denne Forhøielse kan Landstingets Udvalg selvfølgelig ikke have Noget at indvende, men tiltræder den med stor Glæde, og jeg skal altsaa paa Udvalgets Flertals — og forresten ogsaa paa Udvalgets Mindretals — Begne stille det Ændringsforslag til den Beslutning, som vi opfordre

Thinget til at tage, at det først voterer en Forhøielse paa § 26 til Nr. 5 fra 25,000 Kr. til 125,000 Kr. Udvalget har ikke troet, det var nødvendigt for Thinget at foretage Afstemning over de mange enkelte Punkter, hvori der er Meningsforskjellighed mellem Thingene, men har besluttet sig til at indstille, at Landstinget vedtager Finantslovsforslaget i den samme Skikkelse, hvori det vedtoges her ved tredje Behandling, alene med den Ændring, som Ændringsforslaget indeholder, og da den ærede Formand har anmeldt dette Forslag, antager jeg, at der fra hans Side heller ikke er Noget at indvende mod, at Sagen tages paa denne fortere Maade. Jeg skal altsaa paa Udvalgets Flertals Begne anbefale at vedtage de stillede Forslag, baade Hovedforslaget og Ændringsforslaget.

Formanden: Den nævnte Fremgangsmaade er der i formel Henseende Intet at indvende imod. Det er jo en Fremgangsmaade, som vi tidligere have fulgt her i Thinget.

Maa jeg spørge, om noget Medlem af Mindretallet ønsker Ordet.

Saale: Vi henholde os blot til, hvad vi tidligere have udtalt, saa vi have ikke nogen Grund til at begjære Ordet.

Udler: Det er jo ikke nødvendigt at anbefale det Ændringsforslag, som er stillet af hele Udvalget, men det vil dog findes naturligt, at jeg som Medlem af den Bestyrelse, der har indgivet Ændringen i Anledning af Sagen og foranlediget, at den er bleven optagen, udtaler min Tak til den lovgivende Forsamling og Regjeringen, fordi vi blive satte istand til at møde ved Verdensudstillingen i Paris, Noget, jeg anser for at være til stor Gavn for den danske Industri og Kunst, og som ogsaa i politisk Henseende glæder mig i høi Grad. — Der er ingen Grund til at tale om det stillede Ændringsforslag. Derimod har jeg afbilligt Andet at udtale, men hvis jeg har forstaaet den ærede Formand ret, vil Looven i dens Helhed senere blive Gjenstand for en almindelig Behandling, og vil jeg derfor opsætte mine mere almindelige Bemærkninger til da.

Formanden: Jeg tror, det ærede Medlem gjør bedst i at glemme sine almindelige Bemærkninger, til Sagen om et Dieblisk foreligger i sin Helhed. Da vil det ærede Medlem atter kunne faae Ordet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.